

Strategien for Børn i Fællesskaber

Formål

I Faxe Kommune har vi siden 2020 oplevet, at færre børn starter i specialskoler og tilbud væk fra de almene fællesskaber i skolerne. Det er en positiv udvikling, fordi vi ved, at børn og unges muligheder i livet øges, når deres behov imødekommes så tæt på almenområdet som muligt. Med strategien for Børn i Fællesskaber arbejder vi målrettet sammen om, at denne udvikling fortsætter.

For at gøre dette muligt har vi brug for løbende at videreudvikle vores indsats på skolerne og i vores dagtilbud, så alle børns muligheder for at deltage i inkluderende læringsmiljøer styrkes og skaber bedre trivsel, læring og udvikling for alle. Dette er formålet med strategien Børn i Fællesskaber.

Hvad skal vi blive bedre til?

Strategien er målrettet tre overordnede målsætninger i kommunens inklusionsarbejde: Vi skal blive bedre til **1)** at bruge vores ressourcer til inklusion tidligt og lokalt i almenmiljøet, **2)** at omsætte vores ressourcer til indsatser, der både er socialt og fagligt inkluderende i de almene fællesskaber og **3)** at sætte ambitiøse mål for børns udvikling og læring i specialtilbuddene, så deres deltagelsesmuligheder rykker så tæt på almenområdet som muligt.

Derfor skal vi sørge for:

- 1) At økonomien tildeles tidligt før udfordringerne vokser**, og dette er årsagen til, at der i Børn i Fællesskaber arbejdes med et princip om, at pengene-følger-barnet. Det betyder, at skolerne har fået tilført 55 mio kr., som er blevet fordelt på de tre distriktsskoler, og som skal anvendes til betaling af enten inkluderende indsatser på skolen eller til specialtilbud. Skolen betaler en fast takst, når det vurderes, at der skal anvendes et specialtilbud, og jo færre betalinger skolen har til specialtilbud, jo flere ressourcer er derfor tilbage på budgettet til inkluderende indsatser på skolen – den økonomi får skolen nemlig nu lov til at beholde. På den måde skaber en høj inklusionsgrad også et stort budget til inklusion, og på den måde frisættes der flere ressourcer til tidlig indsats.
- 2) At der altid arbejdes med inklusion på den rigtige måde**, og for at opnå dette skal praksis, og understøttelsen af praksis, videreudvikles. Det skal den, fordi mange af vores indsatser hovedsageligt fokuserer på udviklingen af barnets kompetencer til at kunne deltage i fællesskaberne, men mere sjældent fokuserer på udviklingen af kompetencerne i det samlede almene læringsmiljø til at kunne inddrage barnet. Begge dele er nødvendige, når der arbejdes med inklusion på den rigtige måde. Dette indebærer fx, at specialpædagogiske metoder anvendes i almenmiljøerne, og at der sker en løbende og kontinuerlig udvikling af nye kompetencer, erfaringer og indsatstyper i almenmiljøerne på skolerne og i dagtilbuddene.
- 3) At indsatsen i specialtilbuddene altid sigter i retning mod almenområdet**, og for at opnå dette, skal samarbejdet i overgangene styrkes. Det skal det, fordi et specialtilbud altid skal betragtes som et midlertidigt tilbud, hvor der for en kortere eller længere periode arbejdes med barnet i et mere specialpædagogisk afgrænset miljø. Dette arbejdet skal derfor altid være målrettet en udvikling, som øger inklusionsmulighederne for barnet på sigt, og derfor skal der også her arbejdes med udvikling af rammerne i almenområdet sideløbende med, at der arbejdes ambitiøst med mål for, hvordan den specialpædagogiske kontekst styrker barnets udvikling og læring. Dette kræver øget fokus på fælles strategi på tværs af almen- og specialtilbud og med tæt inddragelse af forældrene.

Læs konkrete eksempler på, hvad vi har prioriteret at gøre på næste side →

Eksempler på konkrete tiltag i strategien

Lokale visitationsudvalg: Skolerne har fået øgede frihedsgrader til at udmønte ressourcer til inklusion. Det sker fx ved deres mulighed for selv at visitere elever, når skolens psykolog har vurderet, at et barn har behov for specialpædagogisk bistand. Denne visitation lå tidligere centralt i kommunen. Det betyder, at skolerne nu skal bruge mindre tid på at beskrive problemstillingerne omkring eleven til et centralt visitationsudvalg, men i stedet kan fokusere mere på, hvilke ressourcer eleven har, og hvordan disse kan give afsæt til inkluderende indsatser på skolen. Dette skal gøre det muligt for skolerne at skabe en gradvis større inklusionsgrad. Det gælder også beslutninger for skolestartere. På den måde rykkes beslutningskompetencen helt ud på skolen, hvilket også styrker skolernes mulighed for at investere økonomien, før visitation bliver nødvendig.

Større fællesskab i central visitation: Som en del af arbejdet med at øge skolernes frihedsgrader, sidder skolelederne i kommunen nu med om bordet ved samtlige af de elever som indstilles til den centrale visitation. Det gør de, fordi der altid skal ses på løsninger i tilknytning til almen, før det besluttet, om der skal anvendes et specialtilbud. Når der drøftes løsninger i den centrale visitation, ses der derfor på løsninger i samtlige af kommunens tilbud.

Ledelse af Børn i Fællesskaber: Strategiens succes afhænger af høj kvalitet i både faglighed og ledelse. Derfor er der blevet oprettet et center for Børn i Fællesskaber, som består af en centerleder og en række medarbejdere, som har til opgave at lede implementering af strategien og understøtte den lokale ledelse i forandringsprocesserne.

Det er derfor blevet prioriteret også at styrke den administrative understøttelse af strategien, fordi dette styrker vilkårene for, at den implementeres på den rigtige måde alle steder i kommunen. Derudover skaber de administrative opfølgninger på fx elever i eksterne tilbud mere økonomisk råderum, som kan omsættes til yderligere investeringer i almenområdet.

Udvikling af mellemformer: Mellemformer er et nyere begreb, som anvendes om inkluderende indsatser, hvor special- og almenpædagogiske principper kobles. Der sættes årlige mål for skolernes udvikling af mellemformer for at øge deres inklusionsindsats og for at skabe flere tilbud, som imødekommer elever med specialpædagogiske behov.

Videreudvikling af PPR: For at lykkes med strategien er der behov for, at den pædagogiske psykologiske rådgivning (PPR) på skolerne og i dagtilbuddene prioriterer de understøttende og kompetenceudviklende forløb i praksis, så deres rådgivning kan omsættes i en konkret pædagogisk kontekst. Det betyder bl.a., at PPR altid vil prioritere ressourcer til at gennemføre procesforløb med afprøvning af pædagogisk metode til inklusion i praksis, før de gennemfører udredning og testning af børn.

Operationalisering af strategien i praksis: Som en del af strategien arbejdes der løbende med at tydeliggøre roller og ansvar i arbejdet med inklusion og anvendelse af de forebyggende mødefora, skabeloner, IT platforme, data-cockpits, m.m. Læs mere om dette i kommunens 8 operationaliseringsspor.

